

Eftersök av vilt vid sammanstötning med spårbundna fordon

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2011/12:58 Eftersök av vilt vid sammanstötning med spårbundna fordon samt ett följdmotionsyrkande. Regeringen föreslår ändringar i jaktlagen (1987:259) som innebär att bestämmelserna om eftersök av vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon utvidgas till att avse även vilt som har kolliderat med spårbundna fordon. Polismyndigheten ska även när det gäller vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon kunna vidta de åtgärder som behövs för att viltet ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten ska också kunna ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska kunna meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon. Underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten när det gäller spårbundna fordon ska inte vara straffsanktionerad.

I betänkandet behandlas även en fråga om samisk representation i älgförvaltningsområdenas älgförvaltningsgrupper i de områden där medlemmar i samebyar enligt 25 § rennäringslagen (1971:437) har rätt att jaga.

Ändringarna i jaktlagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2012.

Utskottet ställer sig bakom de bedömningar som regeringen gjort i propositionen, tillstyrker regeringens lagförslag och avstyrker motionsyrkandet.

I betänkandet finns 1 reservation.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	6
Utskottets överväganden	8
Eftersök av vilt vid sammanstötning med spårbundna fordon m.m.	8
Reservation	12
Utvärdering av bestämmelserna om eftersök av vilt, punkt 2 (SD)	12
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionen	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Lagförslaget**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259). Därmed bifaller riksdagen proposition 2011/12:58.

2. **Utvärdering av bestämmelserna om eftersök av vilt**

Riksdagen avslår motion 2011/12:MJ3.

Reservation (SD)

Stockholm den 16 februari 2012

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Matilda Ernkrans

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Matilda Ernkrans (S), Bengt-Anders Johansson (M), Lars Hjalmered (M), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Johan Hultberg (M), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Roger Tiefensee (C), Pyry Niemi (S), Åsa Coenraads (M), Helena Leander (MP), Irene Oskarsson (KD), Josef Fransson (SD), Jens Holm (V), Christer Akej (M) och Nina Lundström (FP).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Organisationen Nationella Viltolycksrådet föreslog i en skrivelse den 30 augusti 2010 att jaktlagens bestämmelser om eftersök av vilt som har varit inblandat i sammanstötning med motorfordon ska omfatta även kollisioner mellan vilt och spårbunden trafik. Skrivelsen har remitterats tillsammans med en kompletterande skrivelse från Trafikverket.

Svenska Jägareförbundet föreslog i en skrivelse den 11 april 2011 en ändring i jaktförordningen (1987:905) beträffande den samiska representationen i älgförvaltningsgrupperna. Förslaget har remitterats.

Regeringen har begärt in Lagrådets yttrande över lagförslaget. Lagrådets synpunkter har lett till att förslaget har ändrats enligt yttrandet.

Bakgrund

Inledning

Den 1 januari 2010 trädde nya regler i kraft om eftersök av vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon (prop. 2008/09:191 Eftersök av trafikskadat vilt). Genom lagändringen reglerades den dittillsvarande frivilliga verksamheten med uppspårning och avlivning av vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon närmare. Polisen gavs ett huvudansvar för organisationen och samordningen av verksamheten. Polisen gavs befogenhet att ge någon ett uppdrag om eftersök efter en anmälan till polisen om en inträffad viltolycka. Liksom i fråga om skadskjutet vilt gavs möjlighet att genomföra eftersök på någon annans mark. Straffsanktionen för underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att anmäla en kollision mellan motorfordon och vilt, som tidigare avsåg endast situationer där vilt skadats eller dödats, utvidgades till att även avse tillfällen när någon skada på djuret inte kan konstateras. De nya reglerna avser endast sammanstötningar med motorfordon. Frågan om eftersök av vilt som varit inblandat i sammanstötningar med spårbundna fordon behandlades inte i propositionen. Eftersom flera remissinstanser framfört att eftersök borde omfatta även sådant vilt förklarade regeringen dock att denna fråga kunde komma att tas upp i ett annat sammanhang.

Bestämmelser om eftersök av vilt m.m.

Att fånga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt är jakt enligt 2 § jaktlagen. Enligt 10 § jaktlagen är det som princip fastighetsägaren som har jakträtten på den mark som hör till fastigheten. Jakträtten omfattar rätten att tillgodogöra sig vilt som omhändertas,

påträffas dött eller dödas i något annat sammanhang än jakt, om viltet inte enligt 33 § jaktförordningen (1987:905) tillfaller staten ("statens vilt"). Vilt som dödas i vägtrafik och i trafik med spårbundet fordon omfattas alltså av jakträtten.

När det gäller skadskjutet vilt ska enligt 28 § första stycket jaktlagen jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas, dvs. eftersöka djuret. Sådana åtgärder kan vidtas såväl av jägaren själv som av någon annan som denne vidtalat. Enligt jaktlagens förarbeten har den som eftersöker djuret både rätt och skyldighet att följa djuret, även in på någon annans jaktområde. I uttrycket "de åtgärder som behövs" ligger förutom detta även att hjälpmedel som enligt jaktlagstiftningen annars inte är tillåtna, såsom motorfordon och lampor, får användas för att få tag i det skadskjutna djuret (prop. 1986/87:58 s. 80).

På motsvarande sätt gäller enligt 26 a §, som infördes i lagen genom 2009 års ändring, att polismyndigheten, eller den till vilken polismyndigheten uppdrar detta, får vidta de åtgärder som behövs för att vilt, som har varit inblandat i sammanstötning med motorfordon, ska kunna spåras upp och avlivas. Även sådant eftersök får således ske oavsett vem jaktområdet tillhör. Eftersöket genomförs av särskilda eftersökspatruller.

Enligt 26 § första stycket 3 jaktlagen får regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddela föreskrifter i fråga om anmälningsskyldighet för vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om skyldighet att märka ut en plats där en sammanstötning skett. Enligt 26 a § jaktlagen får polismyndigheten, om ett vilt har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon, vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten får även ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder.

Om ett djur av arterna björn, varg, järv, lo, älg, hjort, rådjur, utter, vildsvin, mufflonfår eller örn har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon, är fordonets förare enligt 40 § första stycket jaktförordningen skyldig att snarast möjligt märka ut olycksplatsen och underrätta närmaste polismyndighet. Den som inte fullgör anmälningsskyldigheten kan enligt 45 § första stycket 2 jaktförordningen dömas till böter. Något straffansvar för den som underlåter att märka ut en olycksplats finns däremot inte.

Har polismyndigheten underrättats om att det har skett en sammanstötning med ett djur av en sådan art som anges i 40 § första stycket jaktförordningen eller vilt som enligt 33 § första stycket tillfaller staten, får myndigheten enligt 40 § andra stycket uppdra åt någon annan att eftersöka djuret. Den berörda jakträttshavaren eller markägaren ska om möjligt underrättas om beslutet.

Efter att ha hört Rikspolisstyrelsen får Naturvårdsverket enligt 40 § tredje stycket jaktförordningen meddela föreskrifter som rör annat än polismyndighetens medverkan vid eftersök av djur av sådan art som avses i första stycket eller statens vilt.

Ur viltvårdsfonden får enligt 40 a § jaktförordningen lämnas ersättning för polismyndighetens kostnader för att eftersöka eller på annat sätt spåra, döda eller omhänderta djur av sådan art som avses i 33 § och kostnader för eftersök enligt 40 § andra stycket. Ersättning ur fonden får även lämnas till den som har hjälpt polismyndigheten vid eftersök. Beslut om ersättning meddelas av polismyndigheten, och Naturvårdsverket får efter att ha hört Rikspolisstyrelsen meddela föreskrifter om ersättning.

Enligt 36 § första stycket jaktförordningen är den som har påträffat ett dött djur eller har omhändertagit eller dödat ett djur av en art som avses i 33 § förordningen, dvs. statens vilt, skyldig att snarast anmäla händelsen till närmaste polismyndighet. Någon skyldighet för lokförare att anmäla en kollision med vilt när detta inte dödat finns således inte. I motsats till vad som gäller förare av motorfordon finns inte heller någon skyldighet att anmäla kollisioner med rådjur, vildsvin eller mufflonfår, som inte är statens vilt (se 40 § jaktförordningen). Enligt gällande rutiner ska lokföraren dock anmäla till Trafikverket när en viltkollision har skett. Verket ska sedan anmäla det inträffade till polisen.

För eftersök av vilt som har varit inblandat i sammanstötning med motorfordon finns en rikstäckande frivillig eftersöksverksamhet, Nationella Viltolycksrådet som bygger på frivillighet. Organisationen fungerar som ett samarbetsorgan mellan myndigheter och organisationer. I rådet ingår Rikspolisstyrelsen, länsstyrelserna, Skogsstyrelsen, Naturvårdsverket, Trafikverket, Bilprovningen, Jägarnas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund, Nationalföreningen för Trafiksäkerhetens Främjande (NTF), SOS Alarm, Svenska Kennelklubben och Svenska Jägareförbundet. Verksamhetens syfte är att säkerställa en långsiktig och effektiv eftersöksorganisation för att förkorta djurs lidande i samband med olyckor med vilt på vägar och järnvägar.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen ändringar i jaktlagen (1987:259) som innebär att bestämmelserna om eftersök av vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon utvidgas till att avse även vilt som har kolliderat med spårbundna fordon.

Polismyndigheten ska även när det gäller vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon kunna vidta de åtgärder som behövs för att viltet ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten ska också kunna ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska kunna meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon. Underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten när det gäller spårbundna fordon ska inte vara straffsanktionerad.

I propositionen behandlas även en fråga om samisk representation i älgförvaltningsområdenas älgförvaltningsgrupper i de områden där medlemmar i samebyar enligt 25 § rennäringslagen (1971:437) har rätt att jaga.

Ändringarna i jaktlagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2012.

Utskottets överväganden

Eftersök av vilt vid sammanstötning med spårbundna fordon m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259). Riksdagen avslår ett motionsyrkande (SD) om utredning av behovet av eftersök av vilt vid sammanstötning med andra motordrivna forskaffningsmedel än spårbundna fordon och motorfordon.

Jämför reservation (SD).

Propositionen

Eftersök ska omfatta även vilt som har varit inblandat i sammanstötning med spårbundna fordon

Enligt regeringen ska polismyndigheten även när det gäller vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon kunna vidta de åtgärder som behövs för att viltet ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten ska även kunna ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder.

Det inträffar årligen närmare 4 500 olyckor mellan vilt och tåg. I huvuddelen av olyckorna är älg eller rådjur inblandade. Det är av djurskyddsskäl nödvändigt att eftersöka och vid behov avliva skadade djur samt omhänderta döda djur även i sådana sammanhang. Enligt 36 § första stycket jaktförordningen är den som har påträffat ett dött djur eller har omhändertagit eller dödat ett djur av en art som avses i 33 § förordningen, s.k. statens vilt, skyldig att snarast möjligt anmäla händelsen till närmaste polismyndighet. Någon skyldighet för lokförare att anmäla en kollision med vilt när detta inte dödsats finns således inte. I motsats till vad som gäller förare av motorfordon finns inte heller någon skyldighet att anmäla kollision med rådjur, vildsvin eller mufflonfår, som inte är statens vilt. Enligt gällande rutiner ska lokföraren dock rapportera till Trafikverket när en viltkollision har skett. Verket ska sedan anmäla det inträffade till polisen.

Med få undantag äger Trafikverket den mark som trafikeras av spårbundna fordon och är därmed även jakträttshavare. Omhändertagande av vilt där utförs därför av Trafikverkets personal. Ett särskilt problem uppstår dock när skadat vilt ger sig i väg utanför spårområdet efter tågkollisioner. Trafikverket har där ingen rättslig befogenhet att eftersöka eller ta hand om vilt på någon annans mark. För att Trafikverket ska kunna ta ett ansvar för att minska lidandet för vilt som skadats vid sammanstötning

med spårbundna fordon är verket hänvisat till att kontakta markägare eller jakträttshavare inom det område där viltet avvikit. Det är jakträttshavarens sak att avgöra om denne vill vidta några åtgärder, men eftersök och avlivning får bara ske enligt jaktlagstiftningens bestämmelser om jakt. Detta är en ur djurskyddssynpunkt otillfredsställande ordning. Enligt regeringens uppfattning bör samma regler gälla oavsett om viltet har skadats vid en sammanstötning med ett motorfordon eller med ett spårbundet fordon.

Anmälningsskyldighet i fråga om en sammanstötning mellan spårbundet fordon och vilt

Vidare föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska kunna meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om en sammanstötning mellan ett spårbundet fordon och vilt. En underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten när det gäller spårbunden trafik ska inte vara straffsanktionerad.

För att eftersök ska kunna genomföras måste polisen få kännedom om att en sammanstötning med vilt har skett. Anmälningsskyldigheten vad gäller sammanstötning med vilt bör därför utvidgas till att avse även sammanstötning mellan vilt och spårbundet fordon. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör bemyndigas att meddela föreskrifter om anmälningsskyldigheten.

Trafikverket anser att det straffrättsligt skulle vara näst intill omöjligt att visa att en lokförare har haft kännedom om att det skett en sammanstötning mellan tåg och vilt. Det är inte ovanligt att ett vilt i panik springer in i sidan av ett tåg. Lokföraren har då inte möjlighet att uppfatta kollisionen, och på grund av tågets vikt finns det små möjligheter att märka att något stött i tåget. Med hänsyn till den långa bromssträckan hos tåg saknas praktiska möjligheter att stanna tåget för att undersöka om en sammanstötning med vilt har skett. Skyldigheten att anmäla sammanstötning mellan vilt och spårbunden trafik bör enligt verket därför inte straffsanktioneras.

Regeringen delar denna bedömning. En underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldigheten vid viltkollisioner med spårbundna fordon bör därför inte vara straffsanktionerad. Om regeringen uppmärksammar att det förekommer brister i uppfyllandet av anmälningsskyldigheten kan regeringen dock komma att återkomma i frågan.

Övriga frågor

Enligt regeringens bedömning bör inte någon skyldighet att märka ut platsen för en sammanstötning mellan spårbundet fordon och vilt införas. Tåg håller ofta höga hastigheter och har då mycket långa bromssträckor, upp till 2,5 km. Ett krav på att märka ut olycksplatsen skulle därför medföra stora praktiska svårigheter.

Vidare bör inte bestämmelsen i 9 § första stycket jaktlagen om att polismyndigheten får låta avliva vilt ändras. Enligt 26 a § jaktlagen får polismyndigheten, eller den till vilken polismyndigheten uppdrar detta, vidta de

åtgärder som behövs för att vilt som har varit inblandat i sammanstötning med motorfordon ska kunna spåras upp och avlivas. Med de åtgärder som behövs avses bl.a. en möjlighet att vidtala någon annan att utföra åtgärden (se avsnitt 4.2). Denna befogenhet föreslås nu bli utvidgad till att avse även vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med spårbundna fordon (se avsnitt 5.1). Bestämmelsen i 9 § saknar betydelse i detta sammanhang.

En viktig princip i älgförvaltningsreformen är samverkan mellan markägare och jägare inom ett älgförvaltningsområde. Detta kommer till uttryck i gruppernas representation. Endast de som verkligen företräder jaktintresset inom området bör därför ingå i en älgförvaltningsgrupp. Regeringen delar därför remissinstansernas och Svenska Jägareförbundets uppfattning att samerna enbart bör ha representation i älgförvaltningsgrupperna i de älgförvaltningsområden som innefattar områden där medlemmar i samebyar enligt 25 § rennäringslagen har rätt att jaga. Regeringens bedömning föranleder en ändring i jaktförordningen.

Kostnaderna för eftersök av trafikskadat vilt finansieras i dag genom anslaget 1:1 Vaghållning inom utgiftsområde 22 Kommunikationer. Medel från vaghållningsanslaget förs över till viltvårdsfonden och till Rikspolisstyrelsen för den administrativa kostnaden. Överföringen från vaghållningsanslaget sker budgetårsvis i efterskott. Enligt regeringens bedömning bör kostnaderna för eftersök av vilt som varit inblandat i en sammanstötning med ett spårbundet fordon och polisens kostnader för detta regleras på samma sätt, men finansieras genom överföring till viltvårdsfonden från anslaget 1:2 Banhållning inom utgiftsområde 22 Kommunikationer.

Motionen

Enligt motion MJ3 (SD) är det av största vikt att djur inte utsätts för onödigt lidande oavsett antal incidenter där vilt och motordrivna fortskaffningsmedel är inblandade. Genom att förebygga och minimera eventuella oklarheter i bestämmelserna bör man kunna spåra upp djur på det mest humana sättet oavsett hur en olycka uppstår. För att minimera onödigt lidande vid alla incidenter med motordrivna fortskaffningsmedel, bör det göras en översyn av bestämmelserna i detta avseende. En utredning bör således tillsättas för att utvärdera bestämmelserna och behoven av eftersök av vilt vid sammanstötningar med andra fordon än spårbundna fordon och motorfordon.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ansluter sig till regeringens överväganden och tillstyrker regeringens förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259).

När det gäller det i motion MJ3 väckta förslaget om en utredning av behovet av eftersök av vilt vid sammanstötning med andra motordrivna fortskaffningsmedel än spårbundna fordon och motorfordon vill utskottet

anföra följande. I propositionen har regeringen framhållit att det aktuella förslaget avser att reglera viltolyckor där spårbundna fordon är inblandade. Antalet olyckor är stort, och det är angeläget att eftersök kan genomföras på liknande sätt som när det gäller vägtrafiken. Som regeringen vidare konstaterar inträffar viltolyckor naturligtvis även med andra motordrivna anordningar, även om dessa kan antas vara relativt få till antalet. Med det aktuella underlaget kan dock inte eftersök till följd av sådana olyckor regleras. I likhet med regeringen anser utskottet att en eventuell översyn av bestämmelserna i detta avseende kan göras i ett annat sammanhang. Utskottet är således inte berett att föreslå någon åtgärd med anledning av motion MJ3 (SD). Motionen avstyrks.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Utvärdering av bestämmelserna om eftersök av vilt, punkt 2 (SD)

av Josef Fransson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2011/12:MJ3.

Ställningstagande

Det är av största vikt att djur inte utsätts för onödigt lidande oavsett antal incidenter där vilt och motordrivna fortskaffningsmedel är inblandade. Genom att förebygga och minimera eventuella oklarheter i bestämmelserna bör man kunna spåra djur upp på det mest humana sättet oavsett hur en olycka uppstår. För att minimera onödigt lidande vid alla incidenter med motordrivna fortskaffningsmedel, bör det göras en översyn av bestämmelserna i detta avseende. En utredning bör således tillsättas för att utvärdera bestämmelserna och behoven av eftersök av vilt vid sammanstötningar med andra motordrivna fortskaffningsmedel än spårbundna fordon och motorfordon. Detta bör ges regeringen till känna.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2011/12:58 Eftersök av vilt vid sammanstötning med spårbundna fordon:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259).

Följdmotionen

2011/12: MJ3 av Josef Fransson (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning för att utvärdera bestämmelserna om och behoven av eftersök av vilt vid incidenter utöver sammanstötning med spårbundna fordon och motorfordon.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i jaktlagen
(1987:259)

Härigenom föreskrivs att 26, 26 a och 45 §§ jaktlagen (1987:259) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*26 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om

1. vilt som har fällt under jakt,

2. vilt som ska tillfalla staten,

och

3. vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon.

2. vilt som ska tillfalla staten,

3. vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon, och

4. vilt som har varit inblandat i en sammanstötning med ett spårbundet fordon.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om skyldighet att märka ut en plats där en sammanstötning skett mellan ett motorfordon och vilt.

26 a §²

Om ett vilt har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon får polismyndigheten vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten får även ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder.

Om ett vilt har varit inblandat i en sammanstötning med ett motorfordon *eller med ett spårbundet fordon*, får polismyndigheten vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Polismyndigheten får även ge någon annan i uppdrag att vidta sådana åtgärder.

45 §³

Till böter döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet

1. bryter mot 5 § andra stycket eller 13 §,

2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har *föreskrivits* med stöd av 26 §, om *ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott*,

3. bryter mot 27 §, om *ansvar*

2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet *enligt föreskrifter* som har *meddelats* med stöd av 26 § *första stycket 1, 2 eller 3* om gärningen inte är belagd med *straff i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott*,

3. bryter mot 27 § om gärningen

¹ Senaste lydelse 2009:1261.

² Senaste lydelse 2009:1261.

³ Senaste lydelse 2007:1241.

för gärningen inte *kan* dömas inte är belagd med straff i
enligt brottsbalken, brottsbalken,

4. underlåter att fullgöra skyldighet enligt 28 §,

5. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 29 § 4, 30 §
tredje stycket eller 31 § tredje stycket eller

6. bryter mot 35 § eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd
av 36 §, 40 § första stycket eller 41 § första stycket.

Den som med uppsåt bryter mot 34 § döms till böter.

I ringa fall *skall* inte dömas till I ringa fall *ska* inte dömas till
ansvar enligt denna paragraf. ansvar enligt denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.